

Łódzki Dziennik Urzędowy

PRENUMERATA:

Kwartalnie Marek 9.—
Miesięcznie Marek 3.—
z odnośnieniem do domu.

Redakcja i Administracja

Pasaż Majera 10 (Sienkiewicza 21)
Telefon Nr. 100.
Administracja czynna od 9 do 3 po południu.
Redaktor przyjmuje od 11 do 1 po południu.

OGŁOSZENIA:

Za wiersz petitowy (4 szpalty na stronie) lub jego miejsce 90 fen. Wiersz przed tekstem Mk. 8.— (2 szpalty na stronie). Drobne ogłoszenia 15 fen. za wyraz, najmniejsze Mk. 1.50.

U S T A W A

z dnia 28 czerwca 1919 roku

o ochronie lokatorów.

Zakres zastosowania ustawy.

Art. 1.

Na obszarze b. zaboru rosyjskiego stosują się do najmu mieszkań, poszczególnych części mieszkań, lokali przemysłowych i handlowych, pracowni i sklepów przepisy poniżej wymienione.

Zakaz nieusprawiedliwionego podwyższania komornego.

Art. 2.

Wysokość komornego za mieszkania 1—i 2—pokojowe nie może przekraczać kwoty, pobieranej w czerwcu 1914 roku.

Art. 3.

1. Za podstawę do oznaczenia podwyżki komornego od mieszkań, składających się najmniej z 3-ch, a najwyżej 6-ciu pokoi, służyć ma komorne płacone w czerwcu 1914 roku.

2. Podwyżka nie może przekraczać:

a) przy mieszkaniach 3 pokojowych . . .	10%
b) " " 4 " . . .	15%
c) " " 5 " . . .	20%
d) " " 6 " . . .	25%

podstawowego komornego.

Art. 4.

1. Za mieszkania, obejmujące od 7 pokoi wzwyż, wolno umówić podwyższenie komornego w stopniu po 5% za każdy pokój ponad 6 pokoi, jednak za całość mieszkania nie wyżej, niż o 50% czynszu, płaconego w czerwcu 1914 roku.

2. Przepisy te odnoszą się również do hoteli, pensjonatów i pokoi umeblowanych.

3. Przepisy te odnoszą się także do najmu lokali na szkoły, z tem jednak, że podwyżka komornego nie może wynosić więcej niż 25% komornego, płaconego w czerwcu 1914 roku.

Art. 5.

1. Przy obliczaniu liczby pokoi (art. 2, 3, 4) nie bierze się w rachubę alków, przedpokoi, korytarzy, łazienek, kuchni, spiżarni i pokoi dla służby.

2. Przy oznaczaniu czynszu obliczonego pierwotnie w rublach 100 rubli = 216 marek = 250 koron.

Art. 6.

1. Za sklepy, pracownie, tudzież lokale przemysłowe i handlowe nie wolno pobierać komornego, podwyższonego więcej niż o 50% ceny płaconej w czerwcu 1914 roku.

2. Do drobnych pracowni i lokali przemysłowych, wynajmowanych razem (z mieszkaniem, używanem osobiście przez właściciela, a 2 pokoi nie przynoszącym, stosują się przepisy ustanowione powyżej dla mieszkań. Lokal sklepowy lub pracownia będą w takim razie liczone za pokoje w miarę tego, ile osobnych pomieszczeń, nie podpadających pod wyjątki artykułu 5, obejmują.

Art. 7.

Za wkłady, które nie są konieczne do utrzymania mieszkania w stanie do użytku zdatnym, a poczynione są na żądanie biorącego w najem, wolno umówić w granicach rzeczywistych wydatków podwyższenie stawek (art. 2, 3, 4 i 6) ponad oznaczoną normę.

Art. 8.

Jeśli wypuszczający w najem dostarcza dla mieszkania opału lub światła z własnych urządzeń centralnych, wynagrodzenie oznacza się osobno wedle rzeczywistych kosztów, przypadających na dane mieszkanie.

Art. 9.

1. Za przedmiot najmu, który biorący w najem w całości lub części odnajmuje dalej bez dostarczenia urządzenia domowego, wolno umówić tylko takie komorne, które za całość lub odpowiednią część nie przekracza komornego opłaconego przez biorącego w najem.

2. Przy odnajmie może być komorne, płacone przez odnajmującego (sublokatora) lub jego poprzednika, podwyższone tylko o ten sam stopień, o który komorne biorącego w najem w sposób ustawą tą dozwolony (art. 2, 3, 4, 6, 7) podwyższonem zostało.

3. Jeżeli biorący w najem dostarczył podnajemcy urządzenia domowego, albo zobowiązał się do innych świadczeń, wówczas za jedno lub drugie wolno umówić tylko odpowiednie godziwe wynagrodzenie. Podwyższenie jest tylko o tyle dopuszczalnem, o ile je usprawiedliwią okoliczności danego wypadku.

Art. 10.

1. Jeżeli wypuszczający w najem po wybuchu wojny zniżył komorne, wolno je podnieść do pierwotnej umownej wysokości, wszelako nie przed upływem czasu oznaczonego, na który zniżenie przyznano. Zni-

żenie przyznane na czas wojny lub podobnie, uważa się w wątpliwości jako udzielone na czas nieoznaczony; można je cofnąć po poprzednim zapowiedzeniu, odpowiadającym zwyczajnemu czasokresowi wypowiedzenia tego mieszkania.

2. Kwota podwyższonego w ten sposób komornego może być podstawą dalszej podwyżki po myśli artykułów 3, 4 i 6.

Art. 11.

1. Jeśli przedmiot najmu w czerwcu 1914 roku nie był wynajęty, wolno przy pierwszym po wejściu w życie tej ustawy wynajęciu umówić tylko takie komorne, jakie odpowiada przeciętnym w chwili najmu płaconym cenom.

2. Do domów, których budowę ukończono po dniu 1 lipca 1919 roku, przepisy tej ustawy nie mają zastosowania. Ceny w nich oznaczone będą na żądanie stron przez urzędy rozjemcze dla spraw najmu z zapewnieniem umiarkowanego dochodu dla właściciela.

3. Ustawa ta nie stosuje się także do budynków, które nabył na własność Skarb Państwa Polskiego. Wszystkie umowy najmu i dzierżawy, odnoszące się do takich budynków i ich przynależności, rozwiązują się z mocy prawa z dniem zawarcia umowy, a biorący w najem winni są za poprzednim ustawowym wypowiedzeniem przedmiot najmu (dzierżawy) opróżnić.

Art. 12.

1. O ile umówione komorne przekracza granice w poprzednich przepisach określone, umowa jest nieważna.

2. Zabronione i nieważne są umowy, w których biorący w najem za to, iż jego poprzednik opuści przedmiot najmu, lub wogóle bez równowartościowego świadczenia wzajemnego poprzednikowi lub innej osobie coś przyrzeka, dalej umowy, że za pośrednictwo przy najmie ma się uiścić wynagrodzenie, przekraczające miarę w takim obrocie przyjętą. To samo odnosi się do umów, w których wypuszczający w najem lub poprzedni lokator wynajem albo ustąpienie praw z wynajmu czynią zawisłymi od zakupu przez nowego lokatora urzędzenia lub wogóle wymawiają dla siebie albo dla kogoś innego świadczenia, nie pozostające z umową najmu w bezpośrednim związku.

3. Co wbrew powyższym postanowieniom uiszczono, tego można żądać napowrót z ustawowemi odsetkami. Tego prawa nie można się z góry zrzekać. Powództwo o to przedawnia się w przeciągu roku.

Ograniczenie prawa wypowiedzenia i przedłużanie umów najmu o oznaczony czas trwania.

Art. 13.

1. Wypuszczający w najem może wypowiedzieć najem, jak również korzystać z postanowienia artykułu 1737 K, C. o ustaniu najmu bez wypowiedzenia, tylko z ważnych przyczyn.

2. Za ważną przyczynę należy w szczególności uważać:

1) jeżeli biorący w najem zalega z zapłatą komornego po za zwyczajem miejscowym przyjęty lub dotąd jemu udzielany termin dodatkowy;

2) jeżeli biorący w najem nie godzi się na podwyższenie komornego przez ustawę dozwolone (art. 2, 3, 4, 6) lub na podniesienie go do pierwotnej wysokości (art. 10);

3) jeżeli biorący w najem przez uporczywe lub rażące przekraczanie obowiązującego porządku do-

mowego, albo przez swe bezwzględne, nieprzyzwoite lub wogóle nie należyte zachowanie się obrzydza współmieszkańcom pobyt w domu lub porządek w domu ciężko zakłóca; z zachowaniem się biorącego w najem stoi narówni zachowanie się osób przez niego do mieszkania przyjętych, jeżeli biorący w najem temu postępowaniu, choć mu to było możliwe, zaradzić zaniedbał;

4) jeżeli zajdą warunki wcześniejszego rozwiązania umowy najmu z winy najemcy w wypadkach przewidzianych przez Kodeks Cywilny;

5) jeżeli wypuszczający w najem przedmiotu najmu, który już przedtem do pomieszczenia robotników lub wogóle pracowników własnego przedsiębiorstwa był przeznaczony, albo służył samemu wypuszczającemu w najem jako sklep lub pracownia, na ten sam cel konieczne i zaraz potrzebuje;

6) jeżeli biorący w najem przedmiot najmu w całości lub częściowo, z urzędzeniem lub bez tegoż, oddał komu innemu w podnajem za wynagrodzeniem nadmiernie wysokim w porównaniu z komornem, jakie sam płaci.

3. W razie sporu ma wypuszczający w najem wykazać, że istnieje ważna przyczyna wypowiedzenia. Jeżeli rozwiązania najmu domagano się z przyczyny, iż najemca wzbraniał się podwyższyć komorne do granicy dozwolonej ustawą (art. 2, 3, 4, 6) lub pierwotną umową (art. 10), a biorący w najem, skoro sąd uzna dopuszczalność podwyższenia, bezzwłocznie oświadczy, że na podwyższenie się godzi, rozwiązanie należy uchylić; obowiązek biorącego w najem do zwrotu mu kosztów sporu zostaje nienaruszony.

Rozstrzygnięcie o dopuszczalności podwyższania komornego.

Art. 14.

1. Właściwy urząd rozjemczy dla spraw najmu (art. 15) rozstrzyga na wniosek wypuszczającego lub biorącego w najem o tem, czy komorne i inne wynagrodzenia odpowiadają zasadom i granicom w tej ustawie ustalonym.

2. Rozstrzygnięcia te są ostateczne i nie ulegają zaskarżeniu; mogą być jednak na wniosek jednej ze stron w każdej chwili zmienione ze skutecznością dla nowego terminu płatności komornego. Wnioski o zmianę rozstrzygnięcia nie oparte na nowych okolicznościach faktycznych może urząd odrzucić bez rozprawy.

3. Wypuszczającemu w najem lub lokatorowi wolno także inne ze stosunku najmu wyłaniające się spory poddać rozstrzygnięciu urzędu, który ma postąpić według powyższych zasad.

Urzędy rozjemcze dla spraw najmu.

Art. 15.

1. Urzędy rozjemcze dla spraw najmu będą utworzone w tych miastach i miejscowościach fabrycznych, które przy ostatnim spisie ludności miały ponad 20.000 mieszkańców. W innych gminach można je utworzyć na żądanie, wyrażone uchwałą rady gminnej. W jednej miejscowości można w miarę potrzeby utworzyć kilka urzędów.

2. Koszta połączone z utworzeniem i działalnością urzędów ponosi gmina.

Art. 16.

1. Przewodniczącego urzędu i jego zastępcę mianuje, o ile możliwości z pośród osób, mających

wykształcenie prawnicze, przez sądu okręgowego. Resztę członków mianuje tenże prezes na przedstawienie naczelnika (burmistrza) gminy, w której urząd ma siedzibę. Połowa tych członków musi być powołana z pośród mieszkających w gminie właścicieli domów, druga z pośród lokatorów.

2. Urzędy przewodniczącego, zastępcy i członków są honorowe; mają oni jednak prawo do zwrotu wydatków, wyłożonych gotówką; oprócz tego tym, którzy żyją z zarobku, można przyznać wynagrodzenie z funduszków gminnych.

3. Członkowie urzędu składają na ręce prezesa sądu lub sędziego, przez niego wyznaczonego, przyrzeczenie, że będą gorliwie i bezstronnie pełnili swój urząd i dochowają tajemnicy urzędowej.

Art. 17.

Od powołania na członka urzędu wymówić się mogą jedynie: kobiety, duchowni, wojskowi, urzędnicy publiczni, osoby starsze ponad 60 lat, drobni przemysłowcy i żyjący z płacy dziennej albo tygodniowej. O zasadności wymówienia się rozstrzyga ostatecznie władza, która członka mianowała.

Art. 18.

1. Wymawiających się od przyjęcia godności członka urzędu mimo, że ich uchylanie się uznano za nieuzasadnione, należy skazać na grzywnę do wysokości 200 mk. = 300 k.

2. Członków urzędu, którzy bez należytego usprawiedliwienia się na posiedzenia nie przybywają, spóźniają się lub w inny sposób od spełnienia swoich obowiązków urzędowych się uchylają, należy za każdym razem skazać na grzywnę do wysokości 200 mk., względnie k. W razie późniejszego należytego usprawiedliwienia można grzywnę uchylić lub zniżyć. Członków urzędu, którzy staną się winnymi rażącego naruszenia swych obowiązków urzędowych, należy nadto usunąć z urzędu.

3. Rozstrzygnięcia powyższe należą do prezesa sądu okręgowego.

Art. 19.

1. Urząd rozstrzyga po rozprawie ustnej większością głosów w zespołach z trzech członków, w których skład wchodzi: przewodniczący lub zastępca i po jednym ławniku z koła właścicieli domów i lokatorów.

2. Rozstrzygnięcie należy wygotować najdalej do trzech dni na piśmie z krótkim uzasadnieniem i doreczyć na żądanie stronom.

3. Rozprawy urzędu są jawne. Na zgodny wniosek stron należy jawność wykluczyć. Publiczne ogłaszanie treści rozprawy nie jawnej jest wzbronione.

Art. 20.

1. Jeśli zażądano rozstrzygnięcia urzędu, wezwie on strony z zagrożeniem, że niestawienie się nie wstrzyma rozprawy ani rozstrzygnięcia. Rozprawę należy przeprowadzić, o ile możliwości, do dnia 8 od podania wniosku.

2. Wezwani są obowiązani stawić się osobiście albo wysłać do rozprawy zastępcę ze stanem sprawy zupełnie obeznanego. Strony i ich zastępcy mają zgodnie z prawdą udzielić wyjaśnień przez urząd żądanych.

3. Urząd może przedsięwziąć wszelkie dochodzenia do rozstrzygnięcia potrzebne, w szczególności wezwać i przesłuchać osoby, które wyjaśnień udzielić

mogą, jak również zażądać od wypuszczającego w naszym wykazaniu wysokości komornego, pobieranego w czerwcu 1914 r.

4. Powiatowa władza administracyjna, w której okręgu urząd swe czynności sprawuje, winna na wniosek urzędu wymusić karami porządkowymi stawienia się stron i osób dla udzielenia wyjaśnień potrzebnych, jako też spełnienie obowiązku udzielenia wyjaśnień zgodnych z prawdą.

5. Wszystkie władze i urzędy winny udzielić urzędowi rozjemczemu dla spraw najmu pomocy prawnej.

Art. 21.

1. Jeśli rozstrzygnięcie sporu w całości lub części zawisło od ustalenia, czy podwyższenie komornego po myśli artykułów 2, 3, 4, 6 i 9 ust. 1 i 2 jest dopuszczalne, albo czy komorne lub wynagrodzenia innego rodzaju są po myśli artykułów 7, 8 i 9 ust. 3 odpowiednie lub nie, natenczas sąd, jeżeli nie ma jeszcze rozstrzygnięcia urzędu najmu (art. 14) w tym przedmiocie, wstrzyma postępowanie i zażąda takiego rozstrzygnięcia. Po jego nadejściu należy podjąć postępowanie z urzędu.

2. Jeżeli w danej miejscowości niema urzędu najmu, przeprowadza odnośne ustalenia właściwy sąd w toku sporu.

Moratorium mieszkaniowe dla bezrobotnych i rezerwistów byłej armji rosyjskiej.

Art. 22.

1. W sprawach o eksmisję z mieszkań jedno- lub dwuizbowych może sąd z urzędu lub na wniosek pozwanego zawiesić eksmisję na czas do 3-ch miesięcy, o ile takie zawieszenie jest usprawiedliwione położeniem pozwanego, a w szczególności tem, że on z powodu okoliczności od niego niezawisłych pozostaje bez pracy.

2. W tym celu ma sąd prawo zbierać dowody z urzędu. Brak pracy dla pozwanego można stwierdzić przez odpowiednie zaświadczenie właściwego państwowego urzędu pośrednictwa pracy.

3. Udzielając zwłoki, sąd jednocześnie zawiadomi o tem właściwy państwowy urząd pośrednictwa pracy, tudzież zarząd gminy, w której pozwany ma miejsce zamieszkania.

Art. 23.

Pozwany, który na wezwanie państwowego urzędu pośrednictwa pracy nie przyjmie ofiarowanego mu zajęcia — traci prawo do korzystania z moratorium mieszkaniowego.

Art. 24.

1. Osoby, pozostające ongiś w b. armji rosyjskiej, oraz ich rodziny, które, korzystając z postanowień ukazu imiennego z 13 września 1914 r., Zb. Pr. i Rozp. № 258 z 18 września 1914 r. poz. 2383, o ulgach w sprawach cywilnych i karnych dla osób, pozostających w czynnej armji i flocie, zatrzymały dotychczasowe swe mieszkanie, a nie płacą komornego, nie mogą na tej zasadzie (art. 13 ust. 2 p. 1) być usunięte z tych mieszkań, jeżeli — w braku innej umowy — będą opłacały komorne bieżące przynajmniej od dnia 1 października 1919 r. począwszy. Po za tym wyjątkiem stosują się do tych osób i rodzin przepisy niniejszej ustawy, w szczególności przepisy o moratorium dla pozostających bez pracy.

2. Komorne zaległe po dzień 30 września r. b. włącznie, należne od osób i rodzin, określonych w ustępie 1, nie może być przedmiotem powództwa, o ile chodzi o mieszkania jedno- lub dwuizbowe; jeżeli zaś idzie o mieszkania większe i zachodzą okoliczności godne uwzględnienia, może sąd kwotę zaległego komornego zniżyć do połowy. Ulgi powyższe nie mają atoli zastosowania, jeżeli biorący w najem lub jego rodzina z podnajmu mieszkania pobierali stosunkowo znaczny dochód, sami zaś komornego przynajmniej w miarę możliwości nie płacili.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie stosują się do spraw prawomocnie osądzonych i do eksmisji już dokonanych.

Postanowienia karne.

Art. 25.

1. Kto celem obejścia lub udaremnienia postanowień tej ustawy przytacza nieprawdę lub prawdę zataja, w inny sposób postanowienia te obejść się stara, do takiego postępowania nakładania lub jest przytem pomocnym, karany będzie przez administracyjną władzę powiatową, a tam, gdzie istnieje rządowa władza policyjna, przez tę władzę—grzywną do wysokości 10,000 marek lub 15,000 koron albo aresztem do 6-ciu miesięcy. Obie te kary można nałożyć równocześnie.

2. Żądanie — wymawianie sobie i pobieranie komornego lub innych wynagrodzeń albo świadczeń ponad normy w tej ustawie ustalone podlega ukaraniu wedle przepisów o zwalczaniu lichwy wojennej.

Uwolnienie od należności.

Art. 26.

1. Postępowanie przed urzędami rozjemczemi dla spraw najmu wolne jest od opłaty należności i stempli.

2. Korespondencja urzędów ze wszystkimi władzami nie podlega opłacie pocztowej.

Postanowienia przejściowe.

Art. 27.

1. Ustawa ta wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie tracą moc:

1) dekret w przedmiocie przepisów tymczasowych o moratorium mieszkaniowem dla pozostających bez pracy z 19 grudnia 1918 r. poz. 62 Nr. 20 Dz. p. p. P.

2) postanowienia artykułów 1 do 7 i 20 do 27 dekretu o ochronie lokatorów i zapobieganiu brakowi mieszkań z 16 stycznia 1919 r. poz. 116 Nr. 8 Dz. p. p. P. W tytule tego dekretu odpaść mają wyrazy „o ochronie lokatorów i”.

Art. 28.

Jeżeli wynagrodzenie za najem lub podnajem (komorne), umówione przed dniem wejścia w życie tej ustawy, przekracza granice wedle art. 2, 3, 4, 6 i 9 ust. 1 i 2 dopuszczalne, lub też jeśli w przypadku art. 11 ust. 1 komorne przed tym dniem umówione przechodzi miarę tamże określoną, wolno biorącemu w najem (podnajemcy) w urzędzie rozjemczym dla spraw najmu żądać zniżenia komornego do odpowiedniej wysokości ze skutecznością dla najbliższego terminu płatności komornego.

Art. 29.

Przepisy art. 12-go stosują się także do umów, zawartych przed ogłoszeniem tej ustawy, ale w tym dniu jeszcze wcale nie, albo nie całkowicie wykonanych.

Art. 30.

Przepisy art. 13-go stosują się także do sporów o rozwiązanie najmu i podnajmu, które już sądownie wytoczone zostały, ale w pierwszej instancji nie zostały jeszcze osądzone.

Art. 31.

Wymówienia sklepów, pensjonatów, hoteli w szczególności i innych lokali, do których przepisy dekretu z dnia 16 stycznia 1919 r. nie miały zastosowania, uczynione przed ogłoszeniem ustawy niniejszej, są nieważne i bezskuteczne.

Art. 32.

Wykonanie tej ustawy porucza się Ministrom Sprawiedliwości i Zdrowia Publicznego.

Marszałek: (—) *Trampczyński.*

Prezydent Ministrów:

(—) *S. Wojciechowski w. z.*

Minister Sprawiedliwości:

(—) *Supiński.*

Minister Zdrowia Publicznego:

W. Chodźko w. z.

Z Dowództwa G. O.

Pochwała.

W walkach z nieprzyjacielem odznaczył się szczególnie ppor. *Kordasz Aleksander* 28 p.p., który w dniu 14 maja b. r. pod Mylskiem, kierując osobiście ogniem z K. M. przyczynił się do zajęcia Mylska, zabrania do niewoli 42 jeńców, zdobycia 3-ch K. M. 50 karabinów i wielkiej ilości amunicji przyczem sam został ciężko ranionym.

Za te bohaterskie zachowanie się wobec nieprzyjaciela uwieńczone tak pięknym rezultatem—wyraża Naczelne Dowództwo ppor. *Kordaszowi* pełne uznanie i szczere podziękowanie w imieniu służby.

Szef Sztabu Generalnego:

w. z.

Haller m. p.

Pułkownik.

Z Komisarjatu Rządow. na pów. Łódzki.

Do wójtów gmin i Burmistrza m. Zgierza.

Bezpieczeństwo ruchu na drogach publicznych wymaga, aby mosty, budowane na drogach gminnych, były dostatecznie silne i wytrzymałe.

Wobec powyższego i naskutek odezwy Min. Robót Publicznych z d. 20 czerwca r. b. polecam Panu, ażeby, przed rozpoczęciem budowy nowych mostów, o długościach przewyższających 8 metrów, projekty mostów przedkładane były władzom technicznym za pośrednictwem powiatowego inżyniera drogowego.

Komisarz Rządowy (—) *A Remiszewski.*

Łódź, dnia 3 lipca 1919 r.

OGŁOSZENIE.

Rada Szkolna Okręgowa m. Łodzi, zgodnie z art. 44 § 7 „Przepisów Tymczasowych o szkołach elementarnych w Kr. Polskiem“, niniejszem ogłasza konkurs na stanowiska nauczycieli: robót, śpiewu i religii wyznania mojżeszowego w miejskich szkołach publicznych, z wynagrodzeniem, oznaczonem w uchwale Rady Miejskiej z dnia 14 maja r. b.

Reflektanci winni do podań dołączyć niżej wymienione oryginalne, lub urzędowo uwierzytelnione świadectwa wraz z odpisami:

1. Świadectwo szkolne,
2. „ zawodowe,
3. „ lekarskie o stanie zdrowia,
4. Metrykę urodzenia,
5. Własnoręcznie napisany przebieg życia.

Podania składać należy w kancelarii Rady Szkolnej Okręgowej m. Łodzi ul. Średnia 14 (lewa oficyna, parter) do dnia 1-go sierpnia.

UWAGA 1. Podania, uchybiające któremukolwiek z wyżej wymienionych warunków, nie będą brane pod uwagę.

UWAGA 2. Świadectwa lekarskie o stanie zdrowia wydaje bezpłatnie Sekcja do walki z gruźlicą przy Wydziale Zdrowotności Publicznej m. Łodzi, ul. Dzielna Nr. 28.

Rada Szkolna Okręgowa m. Łodzi.

Bar „WRZOS“ od dnia 1 lipca r. b. przekształcony został na

Kawiarnię p. i. „INTERNATIONAL“

ULICA PIOTRKOWSKA № 100

Wykwintna kuchnia pod kierownictwem pierwszorzędного kuchmistrza. Potrawy na świeżem maśle.

ŚNIADANIA, OBIADY i KOLACJE po cenach przystępnych.

Z szacunkiem **ZARZĄD.**

PRZEKAZ na Marek 120.000

wystawiony z Kasy Wojskowej Okręgu Generalnego Łódzkiego do kasy Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej filja w Łodzi dnia 2 lipca 1919 roku za Nr. 009148 **ZAGINAŁ.**

Przekaz powyższy unieważnia się.

OGŁOSZENIE.

Z powodu likwidacji stowarzyszeń niemieckich, należących do „Deutscher Verein, Hauptsitz in Lodz“ ogłasza się niniejszym, że zgłoszenia pretensji pieniężnych do powyższych stowarzyszeń przyjmowane będą do dnia 10 sierpnia r. b. w lokalu Urzędu Likwidacyjnego przy ul. Ewangelickiej Nr. 5, codziennie od 9-ej do 1-ej. Przyjmowane będą tylko zgłoszenia poparte dowodami.

Naczelnik Policji **B. Zbrozek.**

Łódź, dnia 7 lipca 1919 r.

Licytacje przymusowe.

...

W środę dnia 9 lipca 1919 roku odbędą się następujące licytacje za gotówkę:

Między godz. 9—2 przed poł.: ul. Nowomiejska № 15 — biurko, lustro, szafa, № 6 — satyna, ul. Drewnowska № 63 — szafa.

W czwartek dnia 10 lipca 1919 r. odbędą się następujące licytacje za gotówkę:

Między godz. 9—12 przed poł.: ul. Piotrkowska № 25 — tualetka, ul. Zawadzka № 32 — lustro, kredens, ulica Południowa Nr. 18 — lustro, kredens, ulica Dzielna № 5 — biurko, № 50 — szafa, biurko kryte, stół, № 22 — kasa, kredens, otomana, ul. Składowa № 12 — szafa, ul. Krótka № 10 — biurko.

Między godz. 12—4 po poł.: ul. Średnia № 74 — bieliźniarka, ul. Widzewska Nr. 50 — umywalka, ul. N.-Targowa Nr. 26 — lustro, ul. Konstantynowska Nr. 38 — lustro, ul. Długa Nr. 31 — szafa, Nr. 67 biurko, ul. Wólczańska Nr. 52 — 2 szafy, ul. Pasaż-Szulca Nr. 41 — kredens, ul. Zakątna Nr. 62 — lustro.

W piątek dnia 11 lipca 1919 r. odbędą się następujące licytacje za gotówkę.

Między godz. 9—12 w poł.: ul. Gubernatorska Nr. 18 — biurko, kanapa.

Miejski Urząd Sekwestracyjny.

Zarząd Tow. Akc. „Grand-Hotel“ w Łodzi

ma zaszczyt zaprosić niniejszym pp. akcjonariuszów, stosownie do § 50 ustawy na

Zwyczajne Ogólne Zebranie,

mające się odbyć w dniu 29 lipca 1919 r. o godzinie czwartej po południu w gmachu Towarzystwa w Łodzi przy ul. Piotrkowskiej Nr. 72.

Porządek dzienny zebrania:

- 1). Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania bilansu za rok 1918.
- 2). Budżet na rok 1919.
- 3). Plan operacyjny na rok 1919.
- 4). Wybór dwóch członków i dwóch kandydatów.
- 5). Wybór komisji rewizyjnej.
- 6). Wnioski.

Krycie, reparacje i konserwacje dachów

wykonywa solidnie przedsiębiorstwo robót asfaltowych i dekarских

JAN MACIŃSKI

Łódź, Senatorska 18 (dom własny).

STAŁA NA SKŁADZIE: smoła do smołowania dachów, papa dachowa, masa sklejna, cement, gwoździe i t. p.

Zgubili paszporty:

Amzel Wolf, Piotrkowska 69.	1528
Ajdels Chil Szaje, Jerozolimka 9.	1404
Bresler Dwojra Este, Główna 42.	1529
Berchole Szoel, Młynarska 11.	1508
Bernheim Saul, Zawadzka 49.	1411
Bryczkowska Róża, Andrzejka 48.	1413
Boruchowicz Józef, Zgierska 36.	1423
Blacharz Mendel, Zielona 34.	1444
Cweig Fiszel, Krótka 5/7 (Bałuty).	1527
Czapnik Icek, Wschodnia 56.	1438
Cendorf Jakób, Południowa 25.	1470
Ćwik Filip, Rozwadowska 19.	1491
Dudelczyk Ruchla, Zgierska 58.	1488
Engel Salamon, Brzezińska 14.	1427
Fiszow Ewa, Rzgowska 74.	1471
Frankental Chil Majer, Południowa 30.	1465
Goldberg Szlama, Piotrkowska 31.	1517
Gezundheit Moses, Kilińskiego 18.	1552
Grosman Moszek Leib, Stodolniana 4.	1495
Gezundheit Lazer, Kilińskiego 18.	1464
Grinsztejn Wolf, Cegielniana 46.	1443
Grzesz Izaak, Brzezińska 4.	1452
Gelemer Helena, Nowo-Cegielniana 41.	1463
Hiller Hinda, Piotrkowska 121.	1561
Holub Irena, Piotrkowska 145.	1516
Jakóbowicz Hinda, Wesoła 6.	1550
Jakóbowicz Chaim Cemach, Rzgowska 11.	1494
Krauze Szlama i Izrael, Długa 5.	1524
Kuczyńska Hana, Pańska 38.	1545
Kohn Fiszel, Nowomiejska 29.	1560
Kwiat Ruchla Bluma, Moszek i Szmul, Wschodnia 49.	1487
Konsztejn Felicja, Pasaż Szulca 9.	1468
Kuszer Izrael Józef, Kamienna 7.	1497
Kohn Majer Meszulem, Nowomiejska 19.	1510
Król Adela, Zduńska Wola.	1407

Kompel Berek Leib, Kilińskiego 36.	1445
Kinstler Wiktor, Przejazd 49.	1449
Leser Leibusz, Pieprzowa 21.	1518
Lewkowicz Wiktor, Wesoła 4.	1530
Lipszyc Zacharjasz, Długa 31.	1513
Leizerowicz Szyja, Stary Rynek 5.	1448
Lipel Noech, Stary Rynek 8.	1446
Lewkowicz Jakób Dawid, Łask.	1425
Manowicz Wolf, Stryków.	
Nirenberg Baila, Kamienna 1.	
Nierozolimski Abram, Wolborska 36.	1547
Opoczyński Dawid, Południowa 38.	1431
Prokopowicz Maria, Ogrodowa 36.	1493
Pietrzak Jan, Sienkiewicza 46.	1412
Rozenblum Symon, Spacerna 8.	1535
Rautman Chil Berek, Drewnowska 16.	1522
Rozensztrauch Golda, Kilińskiego 40.	1459
Reichman Małka, Zgierska 42.	1455
Rechtman Szoel, Nowomiejska 5.	1507
Ryba Hana, Solna 12.	1472
Skurka Estera, Piotrkowska 66.	1420
Szyk Julja, Cegielniana 15.	1416
Sroka Adolf, Dzielna 36.	1433
Sieradzińska Zofja, Wschodnia 57.	1430
Szajfisztejn Mania, Zielona 5.	1447
Sznaps Moryc, Lagiewnicka 8.	1485
Śpionek Paula, Łutomierska 5.	1538
Śmietana Icek, Aleksandrowska 11.	1498
Taberski Bronisław, Ruda-Pabjanicka.	1486
Uszcinińska-Fiszler Zofja, Milsza 45.	1555
Weindler Michał Henoch, Krzyżowa 2 (Radogoszcz)	1500
Zylbersztejn Berek, Cegielniana 86.	1442

Drobne ogłoszenia.

Anklewicz Jakób zgubił paszport i patent. Wolborska № 23.

Blumenfeld Chil zgubił kartę węglową. Kilińskiego 69.

Dnia 25 czerwca przodownik V Komisariatu Policji Państwowej Stefan Tomaszewski zgubił legitymację wydaną w Prezydjum Policji Państwowej za № 345. Legitymacja unieważniona.

Fas Hersz zgubił paszport i patent. Nowo-Krótka 16 (Bałuty).

Górska Antonina zgubiła legitymację chlebową. Lagiewnicka 35.

Herszfeld Chaim Ideł zgubił paszport i kartę węglową. Młynarska 9.

Jasińska Leokadja zgubiła legitymację chlebową. Włodzimierska 26.

Janas Helena zgubiła legitymację chlebową. Rzgowska № 106.

Kohn Juljan (Naftali) zgubił spis przemysłowy. Piotrkowska 113.

Kohn Szlama zgubił patent II rzędu za 380 Mk. Zamkowa 19.

Kuźmiński Simon zgubił paszport i kwit kaucyjny, wydany przez Elektrownię. Wólczajska 63.

Litwak Mordka zgubił legitymację chlebową. Kiełbacha 28.

Paryzer Ideł zgubił spis przemysłowy. Andrzejów, gm. Nowosolna.

Pasiewicz Teodozja zgubiła kartę węglową. Zgierska 38.

Partiker Aron zgubił kartę węglową. Szkolna 28.

Przygórski Izaak zgubił patent i spis przemysłowy. Piotrkowska 92.

Rozensztejn Szlama zgubił legitymację chlebową. Kiełbacha 28.

Rozen Hinda zgubiła kartę węglową. Zielona 35.

Szwarc Abram Szoel zgubił legitymację chlebową. Wschodnia 72.

Szlamowicz Leib Jakób zgubił legitymację chlebową. Brzezińska 38.

Szczygielska Teofila zgubiła kartę węglową. Św. Jakóba № 7.

Sziwe Otto, Juljanna zgubili paszporty, legitymację chlebową i węglową, kartę zapomóg. Ogrodowa 8 (Bałuty).

Sztejnert Walter zgubił pozwolenie na flower. Piotrkowska 272.

Sieradzka Rebeka zgubiła legitymację chlebową. Lipowa 71.

Stajer Icek Majer zgubił portfel zawierający 120 Mk. i patent na papierosy. Stary Rynek 10.

Skrzypiński Franciszek zgubił legitymację chlebową i paszport. St. Rokicie.

Weinberg Zurach zgubił legitymację chlebową. Pańska 45.